

ఓమ్

ఋగ్వేద భావార్థము

(ఋగ్వేద భాష్యము నుండి)

11-20 సూక్తములు

* కృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషాశాస్త్రము
పుల్లిన బహర్, హైదరాబాద్. అంపుష్
భాష్య కర్త

మహర్షి స్వామీ దయానంద సరస్వతి

అనువాదకుడు

అన్నే కేశవార్యకాశ్రీ

దయానందాబ్జము 145

శా. శ. 1891

ప్రథమ ముద్రణము 700

వెల: 0.50 పై.

విజ్ఞాపనము

మహర్షి రచిత యజుర్వేద భాష్యమును అనువదించి ప్రకటించిన తర్వాత ఋగ్వేద భాష్యమునకు కూడ అనువాద మొనర్చవలయునని తోచెను వయసు మీ టచే నాటి శక్తి స్తోమతలు నేడు లేవు. కనుక ఆరంభములో 10 సూక్తములు యథాతథముగ ప్రకాశనమొనర్చి యుంటిని. ఈ ప్రకాశనములో సాధక బాధకములన్ని నాయొక్కని మీదనే పడినను వదలిపెట్ట జాలకయు నూరుకొనజాలకయు నీ పర్యాయము కేవలము ఆయా మంత్రములకు నిర్దేశించిన విషయములతో సహా భావార్థములను వేదధర్మము 6, 6, 6 సంచికలలో ప్రకటించితిని. వానినే పుస్తక రూపములో సమీకరించితిని. ఇందు కొన్నిటికి సంస్కృత భావార్థమును గూడ ఉదహరించితిని.

వేదాభిమానులైన పాఠకులు అచిరకాలములో ఋగ్వేద భావార్థములనైనను ఆంధ్రులకందించ గలుగు సౌభాగ్యము నాకు సమకూర్చుటకు తగినబుల ప్రోత్సహించగలరని ఆశించుచున్నాను.

సౌమ్య శ్రావణ పూర్ణిమ
హైదరాబాదు.

ఇట్లు
అన్నే కేశవార్యశాస్త్రి

[41వ పేజీ తిరువాయి]

ఈ యనువాదమునందు మంత్రమునకు మూడు నిర్దేశించిన విషయ సూచిక వాక్యమును, భాష్యమును రెంటిని జోడించి ప్రకటించితిమి. ఇటుల అద్యంతములందుచేహరించిన వారి మంత్రభాష్యములను మననమొనర్చిన పాఠకులకు వ్రతి పదార్థము చూడ కుతూహల ముద్భవించగలదని అట్టివారి దోహదముచే మహర్షి ఋగ్వేద భాష్యము పూర్తి రూపములో ప్రకటించబడగలదని ఆశించుచున్నాను.

ఋగ్వేద భాష్య భావార్థ ప్రకాశిక
మహర్షి దయానంద సరస్వతీ కృతము
ప్రథమ మండలము నందలి ౧౧వ సూక్తము

❖❖❖❖❖

ఈ యేకాదశ సూక్తమందెనిమిది ఋక్కులున్నవి.

జేతా మాధుచ్ఛస్తసుడు ఋషి. ఇంద్రుడు దేవత.

అనుష్టుప్ చందస్సు. గాంధార స్వరము.

ఇంద్ర శబ్దముచే నీశ్వరుడు విజేత యిరువురు ఉపదేశించబడు చున్నారు.

౧. ఈ మంత్రమందు శ్లేషాలంకారమున్నది. సమస్త వేద వాణులు, పరమైశ్వర్యయుక్తుడు, సర్వాంతర్యామి, సర్వగతుడు, సర్వత్ర రమమాణుడు, సత్యస్వభావము గలవాడు, ధార్మికులైన సజ్జనులకు విజయము కలిగించువాడునగు పరమేశ్వరుని ప్రకాశపఠించుచున్నవి. (అటులనే) ధర్మముచేతను, బలముచేతను దుష్ట మానవులను జయించువాడును, ధార్మికులను రక్షించువాడును నగు మానవునిగూడ (ప్రకాశింప జేయుచున్నవి). ఇటుల పరమాత్మ వేదవాక్కుచే మానవులందరకు తెలియపఱచుచున్నాడు.

౧. అత్ర శ్లేషాలంకారః. సర్వా వేదవాణ్యః పరమైశ్వర్యవంతం సర్వగతం సర్వత్ర రమమాణం సత్యస్వభావం ధార్మికాణాం విజయప్రదం పరమేశ్వరం ప్రకాశయతి. ధర్మేణ బలేన దుష్టమనుష్యాణాం విజేతారం ధార్మికాణాం పాలకం పేతీశ్వరో వేదవచసా సర్వాన్ విజ్ఞాపయతి.

౨. మఱల నద్దానినే ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు.

౨. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. ఏ మానవులు పరాత్పరుని యజ్ఞలను పాలించుటయందును, అటులనే కూరవీరులందును మిత్రభావమును ప్రీతిని ప్రదర్శించెదరో వారు బలకాలురై ఎట్టి శత్రువులనుండియైనా భయ పరాజయముల నెన్నటికి పొందజాలరు.

౩. మఱల వారిరువురే వర్ణింపబడుచున్నారు.

౩. శ్లేషాలంకార మిచ్చుట నున్నది. జగత్తునందెటుల ఈశ్వరుని దానరక్షణలు నిత్యములు, న్యాయముక్తములునైన కర్మలగుచున్నవో అటులనే మానవులును ప్రజలందు విద్యను విర్భయత్వమును నిరంతరము విస్తరింపజేయవలయును. ఈశ్వరుడు లేనిచో నీ జగత్తెటుల ఉత్పన్నమయ్యెడిది ? ఈశ్వరుడు సకలము నుత్పన్నమొనర్చి మానవులకీయనిచో మానవులెటుల జీవించగలరు ? కనుక సకలకార్య (పదార్థ)ముల నుత్పన్నమొనర్చువాడు, సర్వసుఖముల నిచ్చువాడు ఈశ్వరుడై యున్నాడు. అన్యుడెవడును లేడని యందరు స్వీకరించవలయును.

౨. అత్ర శ్లేషాలంకారః. యే మనుష్యాః పరమేశ్వరే తదాజ్ఞాచరణే తథా కూరాది మనుష్యేషు నిత్యం మిత్రతా మాచరంతి, తే బలవంతో భూత్వా నైవ శత్రుభ్యో భయ పరాభవో ప్రాప్ను వంతీతి.

౩. అత్రాపి శ్లేషాలంకారః. యథేశ్వరస్య జగతి దాన రక్షణాని విత్యాని న్యాయయుక్తాని కర్మాణి సంతి, తథైవ మనుష్యై రపి ప్రజాయాం విద్యాభయదానాని నిత్యం కార్యాణి. యదీశ్వరో న స్యాత్త్వరీదం జగత్ కథ ముత్పద్యేత? యదీశ్వరః సర్వముత్పాద్య న దద్యాత్త్వరీ మనుష్యాః కథం జీవేయ స్తస్మాత్ సకలకార్యోత్పాదకః సర్వ సుఖదాతేశ్వరోఽస్తి. నేతర ఇతి మంతవ్యమ్.

౪. మరల ఇంద్ర శబ్దముచే సూర్యునియొక్కయు, సేనాపతి యొక్కయు గుణములు పదేశించబడుచున్నవి.

౪. శ్రేష్ఠాలంకార మి మంత్రమందున్నది. ఈశ్వరునిచే సృజింపబడి ధరించబడిన యీ సూర్యలోకము వజ్రకుశములు చేదకములు నగు స్వకీయ కిరణములచే నఖిలమూర్తి వత్సద్ధార్థములను భేదించునది, బహుగుణములకు హేతువు, ఆకర్షణ గుణముచే పృథివ్యాది లోకములను ధారణ మొనర్చునదియునునై యెటులున్నదో అటులనే సేనాపతియు స్వబలముచే శత్రుబలమును భేదించి, సామ దాన దండదులచే దుష్టమానవులను వేరుపఱచి భూమియందు స్వకీయ రాజ్యమును సతతము పాలించవలయును.

౫. మఱల నాతని గుణములు పదేశించబడుచున్నవి.

౫. సూర్యుడెటుల తన కిరణములచే ఘనీభూతమైయున్న మేఘమును భేదించి భూమిపై పడవేయుచు వర్షమును గురిపించుచున్నాడో ఏలయన ఆ మేఘమతని కిరణములలోనే స్థితమైయున్నది. ఎవని చుట్టూ ఆకర్షణముచే పృథివ్యాది లోకములు స్వకీయ కక్షలందుత్తమ నియమముచే భ్రమించుచున్నవో దానివలన నెటుల అయన ఋతుమాసవక్ష అహోరాత్ర ఘటిక పలాదికాల విభాగములు జరుగుచున్నవో అటులనే గుణవంతుడైన సేనాపతియు నుండవలయును.

౪. అత్ర శ్రేష్ఠాలంకారిః యథేశ్వరేణ సృష్ట్యా ధారితోఽయం లోకః స్వకీయై ర్వజ్రభూతై శ్చేదకైః కిరణైః సర్వేషాం మూర్త్యుద్రవ్యాణాం భేత్వా బహుగుణ హేతుకాకర్షణేన పృథివ్యాదిలోకస్య ధాతాఽస్తి. తథైవ సేనాపతినా స్వబలేన శత్రుబలం చిత్వా సామదానాది భిర్దుష్టాన్మనుష్యాన్పితౄణానక కుభగుణాకర్షణా భూత్వా భూమౌ స్వరాజ్య పాలనం సతతం కార్య మితి వేద్యమ్.

౫. యథా సూర్యః స్వకిరణై ర్ఘనాకారం మేఘం చిత్వా భూమౌ నిపాతయతి, యన్య కిరణేషు మేఘస్థిత్వతి, యస్యాభి త ఆకర్షణేన పృథి

౬. ఇంద్ర శబ్దముచే శూరవీరుల గుణములు చెప్పబడుచున్నవి.

౭. ఈ మంత్రమందు ఆప్తోపమాలంకార మున్నది. ఈశ్వరుడు నకల మానవుల నాదేశించుచున్నాడు:— ధార్మికుడు శూరుడు, ప్రశంస నీయుడు నగు సభాధ్యక్షుని లేక సేనాధ్యక్షుని అభయదాసముచే, సముద్రము లోని జంతువులవలె నాశ్రయముచేతను మానవులందరు రాజ్యకార్యములను చక్కగా నెఱిగి పూర్తిగ సాధించవలయును. దుఃఖముల నివారించి సుఖములకై పరిస్పరము విచారించవలయును.

౮. ఈ మంత్రమందు సూర్యగుణముల నుపదేశించెను.

౯. బుద్ధివంతులగు మానవుల కీశ్వరుడిటుల ఆజ్ఞాపించుచున్నాడు. సామదాన దండభేదాద్యుపాయములచే దుష్టశత్రువులను నివారించి విద్యను చక్రవర్తి రాజ్యమును అభివృద్ధి పఱచవలయును. ఈ జగత్తులో దుష్టులు, కపటులు అభివృద్ధి జెందికుండునటుల నిత్యము ప్రయత్నమొనర్చుచుండవలయును.

వ్యాదియో లోకాః స్వస్వకజాయాం సునియమేన భ్రమంతి, తతోఽయన ర్వహోరాత్రాదయో జాయంతే, తథైవ సేనాపతినా భవితవ్య మితి,

౬. అత్ర ఆప్తోపమాలంకారో స్తః. ఈశ్వరః సర్వానాజ్ఞాపయతి:— మనుష్యైర్ధార్మికస్య శూరస్య ప్రశంసితస్య సభాధ్యక్షస్య వా, సేనాధ్యక్షస్య మనుష్యస్యాభయదాసేన సముద్రస్య జంతవ ఇవాశ్రయేణ రాజ్యకార్యాణి సమ్యగ్ విదిత్వా సంసాధనీయాని దుఃఖనివారణేన సుఖాయ పరస్పర ముపస్థితిశ్చ కార్యేతి.

౭. ఈశ్వర ఆజ్ఞాపయతి:— మేధావిభి ర్మనుష్యైః సామదాన దండ యుక్త్యా దుష్ట శత్రూన్నివార్య విద్యాచక్రవర్తి రాజ్యస్య విస్తారః సంభవనీయః. యథాఽస్మిన్ జగతి కపటినో మనుష్యా న వర్ధేరంస్తథా నిత్యం ప్రయత్నః కార్య ఇతి.

౮. ఈశ్వరుని గుణము నీ మంత్రమందునదే చిహ్నులున్నవి.

౯. దయాలు వైన యే పరమాత్మ ప్రాణుల సుఖమునకై జగత్తు నందనేక శ్రేష్ఠ పదార్థములను స్వకీయమైన ఓజస్సుచే నిర్మించి, జీవులకు ప్రధానమొనర్చెనో, ఏ బ్రహ్మకు ఈ సకల ధన్యవాదములు చెల్లునో, అతని యాశ్రయమునే సకల మానవులు పొందవలయును.

ఈ ఏకాదశ సూక్తము నందు ఇంద్ర శబ్దముచే నీశ్వరుని స్తుతి, నిర్భయత్వ సంపాదనము, సూర్యమండలము యొక్క కార్యము శూర వీరుల గుణవర్ణనము, దుష్టశత్రు నివారణము, ప్రజల రక్షణ, ఈశ్వరుని యనంత సామర్థ్యముచే జగదుత్పత్తి విధానము చెప్పబడియుండుటచే నీ పదునొకండవ సూక్తార్థమునకు పదియవ సూక్తముతో సంగతి గలదని గ్రహించవలయును.

ఈ సూక్తముకూడ సాయణాచార్యాద్యార్యావర్గీయుల చేతను, యూరోపీయులైన విఘ్నము మొ॥వారి చేతను విరీతముగ వ్యాఖ్యానించబడినది.

౮. యేన దయాలునేశ్వరేణ ప్రాణీనాం సుఖాయానేకే పదార్థా జగతి స్వాజసోత్పద్య దత్తా, యస్య బ్రహ్మణః సర్వ ఇమే ధన్యవాదా భవంతి, తస్యైవాశ్రయో మనుష్యైర్గ్రాహ్య ఇతి.

అత్రైకాదశసూక్తే హింద్ర శబ్దేనేశ్వరస్య స్తుతి స్పృచ్ఛయ సంపాదనం సూర్యలోకకృత్యం శూరవీరగుణ వర్ణనం దుష్ట శత్రునివారణం, ప్రజారక్షణ మీశ్వర స్యానంత సామర్థ్యా జగదుత్పాదనాదివిధాన ముక్త మతోఽస్య దశమ సూక్తార్థేన సహ సంగతి రస్తితి బోధ్యమ్.

ఇద మపి సూక్తం సాయణా చార్యాదిభి ర్యూరోపదేశనివాసి భి ర్విలసనాదిభి శ్చాన్యథైవ వ్యాఖ్యాతమ్.

ఇతి ప్రథమ మండలే తృతీయోఽనువాక ఏకాదశ సూక్త మేక వింశో వర్గశ్చ సమాప్తః.

౧౨వ సూక్తము

అథ ద్వాదశార్చస్య ద్వాదశ సూక్తస్య
కాణ్వో మేధాతిథి రృషిః. అగ్నిర్దేవతా.
గాయత్రీ చందః షడ్జః, స్వరః

ప్రథమ మంత్రమున భౌతికాగ్ని గుణము లుపదేశించబడుచున్నది.

౧: ఈశ్వరుడు మానవులందరికి ఆజ్ఞాపించుచున్నాడు:—విద్వాంసులు ప్రత్యక్ష ప్రశస్తిముగ నెద్దాని గుణములను ప్రసిద్ధిపఱచిరో, ప్రసిద్ధా ప్రసిద్ధగుణ ద్రవ్యములను మీదికి క్రిందికి చేర్చుట వలన దేనికి దూత స్వభావము కలిగినదో, శిల్పవిద్యచే సంభావిత కలాయంత్రాదుల ప్రేరణకు నేది హేతువో, విమానాదియానములందు వేగాది క్రియలకు నేదినిమిత్తమో అట్టి భౌతికాగ్నిని విద్యచే సకల సజ్జనుల ఉపకారమొనర్చుటకును, సమస్త శ్రేష్ఠ సుఖములు సంభవించునటులను మానవులు నిరంతరము చక్కగా చేపట్టవలయును.

౨ ద్వవిధమైన అగ్ని యీ మంత్రమందుపదేశించబడు చున్నది.

౧. ఈశ్వర ఆజ్ఞాపయతి—మనుష్యైరయం ప్రత్యక్షే ప్రత్యక్షేణ ప్రసిద్ధా ప్రసిద్ధగుణ ద్రవ్యాణా ముపర్యధో గమకత్వేన దూతస్వభావః శిల్పవిద్యా సంభావిత కలాయంత్రాణాం ప్రేరణహేతు ర్వానేషు వేగాది క్రియానిమిత్త మగ్నిః సమ్యగ్ విద్యయా సర్వోపకారాయ సంగ్రాహ్యో యతః సర్వాణ్యుత్తమాని సుఖాని సంభవేయ రితి.

౨. అత్ర అప్రోపమాలంకారః పూర్వస్మా న్తంత్రాద్ 'వృణో మహే' ఇతి పదమనువర్తతే. ఈశ్వరః సర్వాస్పృత్య పదిశతి. హే మనుష్యాః యుష్మాభి ర్విద్యుదాఖ్యస్య ప్రసిద్ధ స్యాగ్నేశ్చ సకాశ త్కలా

౨. బుష్టోపమాలంకారమిందున్నది. మొదటి మంత్రమునుండి 'వృణీ మహే' అను పదము అనువృత్తి యగుచున్నది. ఈశ్వరుడు నకల మానవుల కుపదేశించుచున్నాడు — మానవులారా! మీరందరు విద్యుదగ్ని చేతను భౌతికాగ్నిచేతను కళా కౌశలాదులను సాదించి యభీష్ట సుఖములను నిరంతరము భోగించవలయును, భోగింపజేయవలయును.

ఈ మంత్రమందగ్ని శబ్దముచే నీశ్వర భౌతికాగ్నులు ఉపదేశించబడుచున్నవి.

౩. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. మానవుల ద్వారా ప్రాదుర్భూతమైన యే ప్రత్యక్షగ్నియందు సుగంధ్యాదిగుణయుక్త ద్రవ్యముల హోమ మొనర్చబడుచున్నదో ఆయా ద్రవ్యములతో గూడినదై యయ్యడి యాకాశమున వాయువును మేఘమండలమును శుద్ధియొనర్చి యీ లోకమున దివ్య సుఖములను కలిగించుచున్నది. కనుక నీ యగ్ని నిత్యమన్వేషించదగిన గుణములు గలదై యున్నదను పరమేశ్వరాజ్ఞను మనము మన్నించవలసియున్నది.

౪. భౌతికాగ్ని గుణములు వర్ణించబడుచున్నవి

కౌశలాది సిద్ధిం కృత్వాఽభీష్టాని సుఖాని సదై ప భోక్తవ్యాని భోజయితవ్యాని చేతి.

౩. అత్ర శ్లేషాలంకారః. మనుష్యై ర్యస్మిన్ ప్రాదుర్భూతేఽగ్నౌ సుగంధ్యాది గుణయుక్తానాం ద్రవ్యజ్ఞాం హోమః క్రియతే. స తద్ద్రవ్య సహిత ఆకాశే వాయుం మేఘమండలం చ, శుద్ధ్వహస్మిన్ సంసారే దివ్యాని సుఖాని జనయతి. తస్మా దయమస్మాభి ర్నిత్య మన్వేష్యవ్య గుణోఽస్తీ తీశ్వరాజ్ఞా మంతవ్యా.

౪. జగదీశ్వర ఆజ్ఞాపయతి : — అయ మగ్ని ర్యష్టాత్మకం దూతోఽస్తి. కుతః, హుతాన్ దివ్యాన్ పరమాణు రూపాన్ పదార్థా నంతరిక్షే గమయతీత్యతః. ఉత్తమానాం భోగనాం ప్రాపకత్వాత్. తస్మా

౪. పరమేశ్వర డాజ్ఞాపించుచున్నాడు. మానవులారా! ఈయగ్ని మీ దూత. ఎందుకనగా హవనమొనర్చబడుటచే పరమాణు రూపములోనున్న దివ్యపదార్థములను అంతరిక్షమునకు చేర్చుచున్నది కావున ఉత్తమ మోక్షము భోగముల ప్రాప్తికి హేతువై యున్నది. కావున సకల మానవులు ప్రసన్నులై యొక్క ప్రసిద్ధ గుణములు సమస్త కార్యముల సిద్ధికొరకవశ్యము. ప్రకాశింపజేయవలయును.

౫. అగ్ని ఏమిచేయున దిందుపదేశింపబడుచున్నది.

౫ ఈవిధముగ సుగంధ్యాది గుణములుగల ద్రవ్యములకై మైన ఈ యగ్ని సమస్త దుర్గంధాది దోషములను నివారించి యందటికి సుఖదాయక మగుచున్నది. (కావున దానిని చక్కగా సుపయోగించవలయును.) అని ఈశ్వరుడు చెప్పెను. (మానవులందరు దీనిని స్వీకరించుట ఉచితము.)

౬ అది యెట్టిది? ఎటుల ప్రదీప్తమగునో చెప్పబడుచున్నది.

౬. ఏ యీ సకల పదార్థములతో గూడిన యగ్ని కలబో యది విద్యుదగ్ని యనబడుచున్నది. దానిచేతనే ప్రత్యక్షములైన సూర్యుగ్ని తన్వరై వర్జితమై ప్రసిద్ధస్యాగ్నే ర్గుణాః కార్యార్థం నిత్యం ప్రకాశనీయా ఇతి.

౫ ఏవం సుగ ధ్యావి గుణయుక్తైన ద్రవ్యేణ సంయుక్తోఽయ మగ్నిః సర్వాన్ దుర్గంధాది దోషాన్ నివార్య సర్వేభ్యః సుఖకారీ భవతీ తీశ్వర ఆహ.

౬. యోఽయం సర్వపదార్థమిత్రో విద్యుదాభ్యోఽగ్నిరస్తి తేనైవ ప్రసిద్ధో సూర్యుగ్ని ప్రకాశ్యేతే. పున రదృష్టాంతం తద్రూపా వేవ భవతః మనుష్యైర్వద్యనయోర్గుణ విద్యాః సమ్యగ్గృహీ త్వోపకారిః క్రియేత తర్హ్యనేతే వ్యవహారాః సిద్ధ్యేయ సై రసంఖ్యాతానంద ప్రాప్తిః సర్వేభ్యో నిత్యం భవతీత్యాహ జగదీశ్వరః.

—: ఇతి ద్వాదశ వర్గో సమాప్తః :—

భౌతికాన్ని రెండు ప్రకాశితములగుచున్నవి. అవి మరల యద్భుష్టములై విద్యుద్రూపమునే పొందుచున్నవి. మానవుల రెంటియొక్క గుణములను విద్యను చక్కగా గ్రహించి యువకారమొనర్చుచో వానివలన ననేక వ్యవహారములు సిద్ధించుటచే ననంతభ్యాతానంద ప్రాప్తి యందలకు నిత్యము లభించగలదని జగదీశ్వరుని వచనమై యున్నది.

౭. అన్ని శబ్దముచే నీశ్వర భౌతికాన్ని అవదేశింపబడుచున్నది.

౮. ఈ మంత్రమందు శ్లేషాలంకార మున్నది. మానవులు సత్య విద్యచే ధర్మప్రాప్తి కొఱకు, శిల్ప విద్యా సిద్ధి కొఱకు. ఈశ్వరుని, భౌతికాన్ని తత్త్వద్ గుణములను వేరువేరుగ ప్రకాశిత మొనర్చునలయును. వానివలన రోగాదుల వినాశనముచే ప్రాణులన్నిటికి సకల గుణములు ఉపగతములు కాగలవు.

౯. ఈశ్వర భౌతికాన్ని అవదేశింప బడుచున్నది.

౧౦. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. చూత శబ్దము సకల మానవులకు జ్ఞాన ప్రాపకత్వముచే నీశ్వరుని యందును, దేశాంతరమునకు ప్రవృత్తి మును చేర్చుటచే భౌతికాన్నియందును ఉభయత్ర సార్థకమగుచున్నది. ఏ మానవులు అస్తి కులై హృదయమునందు స్వస్థులగు చరమాస్థులు

౭. ఆత్ర శ్లేషాలంకారః. మనుష్యైః సత్య విద్యయా ధర్మ ప్రాప్తయే సత్యశిల్పవిద్యాసిద్ధయే చాన్ని శిశ్వరో భౌతికో వా తత్త్వద్భిః ప్రకాశయితవ్యో యతః ప్రాణినాం లోక నివాసేన సుఖాస్యుషగతానిన్యైః.

౮. అత్ర శ్లేషాలంకారః. చూత శబ్దేన జ్ఞానప్రాపకత్వ పీశ్వరే. దేశాంతరే ద్రవ్యయాన ప్రాప్తం చ భౌతికే మత్వాన్య స్రయోగః కృతోఽస్తి. యే మనుష్యా అస్తిరా భూత్వా హృదయే స్వస్థాశ్చిం పర మేశ్వరం ధ్యాయంతి త ఏవేశ్వరేణ రక్షితాః పాపాని త్వక్త్యా దర్శిత్యానః సంతః సుఖం ప్రాప్నువంతి. యేయుక్త్యా యానయంత్రాది స్వగ్నిం ప్రయంజితే తేఽపి యద్ధాదిషు కార్యేషు రక్షితా రక్షకృష భవంతి.

ధ్యానించెదరో వారే ఈశ్వరుని ద్వారా రక్షితులై పాపములను త్యజించి దర్మాత్ములై యత్యంత సుఖమును పొందగలుగుచున్నారు.

ఏ మానవులు ఉపాయముగ వాహన యంత్రాదులందు భౌతికాన్ని పొందుపఱచెదరో వారును యుద్ధాది కార్యములందు రక్షితులై పరులను గూడ రక్షించువారగుచున్నారు.

౯. మరల ఉత్తారములే ప్రకాశింపబడుచున్నవి.

౯. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. ఏ మానవులు సత్యభావము చేతను, కర్మచేతను, విజ్ఞానము చేతను దేవాదిదేవుని సేవించెదరో, వారు దివ్యగుణములను (పొంది) పవిత్ర కర్మలొనరించి యుత్తమ సుఖములను పొందుచున్నారు. దివ్యగుణములు గల యగ్ని నెందులకు రచించబడెనో అందులకే దానినుండి మానవులు దివ్యములైన ఉపకారములను పొందవలయును. ఇది యీశ్వరోపదేశము.

౧౦. ఈ యిద్దరీ మంత్రముచే మరల పేర్కొనబడుచున్నారు.

౧౦. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. ఏ ప్రాణికైనా యేదైనా పదార్థ

౯. అత్ర శ్లేషాలంకారః యే మనుష్యాః సత్వేన భావేన కర్మణా విజ్ఞానేన చ పరమేశ్వరం సేవంతే, తే దివ్యగుణాన్ పవిత్రాణి కృత్వా సుఖాని చ ప్రాప్నువంతి, యేనాయం దివ్యగుణ ప్రకాశకోఽగ్ని రచిత స్తస్మాన్మనుష్యై ర్దివ్యా ఉపకారా గ్రాహ్యో ఇతీశ్వరోపదేశః.

౧౦. అత్ర శ్లేషాలంకారః. యస్య ప్రాణినః కస్యచిత్ పదార్థస్య ప్రాప్తిచ్చా జాయతే. తత్త్విద్ధయే పరమేశ్వరః ప్రార్థ్యతే పురుషార్థశ్చ క్రియతే. యావృశా ఆస్మిన్వేదే జగదీశ్వరస్య గుణ స్వభావా అన్యేషాం చ ప్రతిపాదితా దృశ్యంతే మనుష్యేస్తదనుకూల కర్మానుష్ఠానేనాగ్నోది. పదార్థగుణాన్ విదిత్వాఽనేక విధా వ్యవహార సిద్ధిః కార్యేతి.

మును పొందుట కభిలాషకలుగుచో తత్ప్రీతికై పరమేశ్వరుడు ప్రార్థించ బడవలెను, పురషార్థము నొసర్చవలయును. ఎటుల ఈ వేదమునందు పరమేశ్వరుని గుణకర్మ స్వభావములు, ఇతర ద్రవ్యముల గుణకర్మ స్వభావములు ప్రతిపాదించబడి కనబడుచున్నవో అటులే మానవులు వానికనుకూలములైన కర్మల ననుష్ఠించి యగ్న్యాదిస దార్థముల గుణముల నెఱిగి యనేక విధముల వ్యవహారములను సాధించవలయును.

౧౧. మరల నా రెండు నుపదేశింపబడుచున్నవి.

౧౧. ఈ మంత్రమందు శ్లోషాలంకారమున్నది. పూర్వ మంత్రము నుండి చక్కారము అనువృత్తి. ప్రతి మానవుడు వేదాదుల యధ్యయనము నూతన నూతనముగ నొనర్చుటచే దానివలన కలుగు నుచ్చారణక్రియ ప్రవర్తిల్లును. కనుక మంత్రమందు 'నవీయసా' అను పదిము పది యున్నది.

ఏ ధర్మాత్మలైన మానవులు యథావత్తుగ శబ్దార్థ సంబంధ పురస్కరముగ వేదాధ్యయన మొనర్చియు, తదుక్త కర్మల ననుష్ఠించియు జగదీశ్వరుని ప్రసన్నమొనర్చుచున్నారో వారికి విద్యాద్యుత్తమ ధనములను కూరత్వాది శ్రేష్ఠ గుణములను ఉత్తమ వాంఛలను కలిగించుచున్నాడు. (ఏలయన పరాత్పరుని సేవలవలనను, వేదాధ్యయనము వలనను మానవులనేక సుఖములను ప్రకాశపఱచగలుగుదురు.)

౧౧. అత్ర శ్లోషాలంకారః. పూర్వస్మా న్యంత్రాచక్రారోనుల్యుష్యతే. తథా ప్రతిజనం నవీనం నవీనం వేదాధ్యయనం తజ్జన్యోచ్చారణ క్రియా చ ప్రవర్తతే తస్మాన్నవీయ సేత్యుక్తమ్. యై ర్ధర్మాత్మభి ర్మనుష్యై ర్యథావ చ్చబ్దార్థ సంబంధ పురఃసరేణ వేదస్యాధ్యయనేన తదుక్త కర్మణా చ ప్రీతః సంపాఙ్తో జగదీశ్వర ఉత్తమాని విద్యాది. ధనాని కూరత్వాది గుణాన్ సతీమిచ్ఛాం చ దదతి.

౧౨. ఈ మంత్రమందును వారి గుణములే ఉపదేశించబడుచున్నవి.

౧౨. ఈ మంత్రమందు శ్లేషాలంకారమున్నది. దివ్యవిద్యలను ప్రకాశపఱచి యుండుటచే దేవశబ్దమువలన వేదములు గ్రహించబడుచున్నవి. మానవులెన్నడు సత్యభావముతో (ప్రేమతో) వేదవాణి ద్వారా జగదీశ్వరుని స్తుతించెడరో అప్పుడా పరమాత్మ ప్రీతుడై ఆ మానవులకు విద్యాదానమొసగి ప్రసన్నులుగ నొనర్చును. అటులనే యీ భౌతికాగ్నియు విద్యచేత సంప్రయోగించబడినదై ఇంద్రునిబలంబు స్థితమై నిఖిల క్రియాకాండమును జరిపించును.

ఈ ద్వాదశ సూక్తార్థము అగ్న్యర్థయోజన యగుటచే నేకాదశ సూక్తార్థముతో సంగతి పొందుచున్నదని గ్రహించవలయును.

ఈ సూక్తము కూడ సాయజ్ఞాచార్యా ద్వారా వర్తీయుల చేతను, విల్చినాది యూరోపీయనులచేతను విపరీతముగ పఠించబడినది.

౧౨వ సూక్తము ౨౩వ పర్వము సమాప్తము.

౧౨. అత్ర శ్లేషాలంకారః. దివ్యానాం విద్యానాం ప్రకాశకత్వాద్దేవశబ్దేన వేదా గృహ్యంతే. యథా మనుష్యైః సత్యభావేన వేదవాణ్యా జగదీశ్వరః స్తుత్యతే తదాఽయం ప్రీతః సంస్తాన్ విద్యాదానేన ప్రీణయతి. ఆయం భౌతికోఽగ్నిరపి విద్యయా కలా కౌశలేన సంప్రయోజిత ఇంద్రనాదిస్థః సన్ సర్వం క్రియాకాండం సేవతే.

ఇదమపి సూక్తం సాయజ్ఞాచార్యాదిభి ర్యూరోపవాసిభిర్విల సనాదిభి శ్చాన్యథైవ వ్యాఖ్యాతమ్.

౧౩వ సూక్తము

౧౨ ఋక్కులుగల యీ పదమూడవ సూక్తమునకు ఋషి మేధా తిథి కణ్వుడు ౧౨ మంత్రములకు వరుసగ 'ఇధ్మః సమిధ్యోఽగ్నిః; తమానపాత్, నరాశంసః, ఇధః, బర్హి, దేవీర్వాసరః, ఉషాసా సర్తా, దైవ్యాహోతారా ప్రచేతసా, సరస్వతీదా భారత్యస్త్రో దేవ్యః; త్వష్టా వనస్పతిః; స్వాహాకృతయః' అను ౧౨ మంది దేవతలు. గాయత్రీ ఛందస్సు. షడ్జన్వరము.

౧. శ్లేషాలంకారమిందున్నది. ఏ మానవుడు పలురకముల సామగ్రిని సంగ్రహించి, విమానాదియానములందఱిల పదార్థముల లభింపజేయు నగ్నిని చక్కగ సంయుక్తపఱచునో యతని కాయగ్ని నానా విధముల సుఖమును సాధించుటకు హేతుభూతమగుచున్నది.

౨. శరీరాదుల సంరక్షించు నగ్నియొక్క గుణములు.

౧. అగ్నియందు సుగంధ్యాది పదార్థములను హవనమొనరించి నపుడా యజ్ఞము వాయ్వాది పదార్థములను శుద్ధపఱచి, శరీరమును ఓషధులను రక్షించి పలువిధరసముల నుత్పాదనమొనర్చుచున్నది. ఆ యజ్ఞ శుద్ధ పదార్థములను భోగించుటచే ప్రాణుల విద్యాజ్ఞాన బలముల యభివృద్ధి యగును.

౩. ప్రశంసనీయ భౌతికాగ్ని గుణములు వర్ణించబడుచున్నవి.

౧. అత్ర శ్లేషాలంకారః. యో మనుష్యో బహువిధాం సామగ్రిం సంగృహ్య యానాదీనాం వోధార మగ్నిం ప్రయంతే తస్మై స వివిధ సుఖ సంపాదన హేతు ర్భవతీతి.

౨. యదాఽగ్నో హవి ర్భూయతే తదే వాయం వాయ్వాదీన్ శద్దాన్ కృత్వా శరీరాషధ్యాదీన్ రక్షయిత్వాఽనేకవిధాన్ రసాన్ జనయంతి, తైః శుద్ధై ర్భుక్తై శ్చ ప్రాణినాం విద్యాజ్ఞాన బలవృద్ధి రపి జాయత ఇతి.

౩. ఈ జగత్తునందే యీ భౌతికాగ్ని యుక్తిచే సేవించబడినదె ప్రాణులకు ప్రియమును సమకూర్చునది యగుచున్నచో యట్టి యగ్నికేడు జిహ్వలు గలవు. ౧. కాశీ — శ్వేతాది వర్ణములను ప్రకాశింపజేయునది. ౨. కరాలీ — సహించ శక్త్యముకానిది. ౩. మనోజవా — మనస్సుతో సమానమైన వేగము కలది. ౪. సులోహితా — ఉత్తమమైన రక్త వర్ణము గలది ౫. సుధామ్రవర్ణా — సుందరమైన ధూమ్రవర్ణముగలది. ౬. స్ఫులింగినీ — అనేక స్ఫులింగములను అగ్ని కణములను విరజిమ్ము నది. ౭. విశ్వరూపీ — సకల రూపములను కలిగియున్నది.

ఇది దేవి — అతిశయముగ ప్రకాశించునది. రేలాయమానా — ప్రకాశముతో సర్వత్ర గమనమొనర్చునది. రేలా దీప్తాయను కండ్వాది ధాతువునకు యగాగమము. వ్యత్యయముచే అత్యనేపథమునై నది. ఆ సప్తవిధముల జిహ్వ — సర్వపదార్థములను గ్రహించునది — లభింప జేయునదై యున్నది. (మానవులు దానివలన ఉపకారమును పొంద వలయును.)

౪. ఉపకృతమైన యయ్యది దేనికి హేతువగుచున్నది ?

౩. యోఽయం భౌతికోఽగ్ని రస్మిన్ జగతి యుక్త్యాసేవితః ప్రాణినాం ప్రియకారీ భవతి. తస్యాగ్నేః సప్తజిహ్వః సంతి. కాశీ — శుక్లాది వర్ణ ప్రకాశికా. కరాలీ — దుఃసహా. మనోజవా — మనో వద్వేగ వత్తి. సులోహితా — శోభనో లోహితో రక్తో వరో యస్యాః సా, సుధామ్రవర్ణా — శోభనో ధూమ్రో వర్ణో యస్యాః సా, స్ఫులింగినీ — బహవః స్ఫుల్లింగాః కణా విద్యంతే యస్యాం సా. అత్ర భూమ్న్యర్థ ఇనిః. విశ్వరూపీ — విశ్వం సర్వం రూపం యస్యాః సా. ఇతి సప్తవిధా.

పునః సా కింభూతా ? దేవీ దేదీప్యమానా, రేలాయమానా — రేలాయతి సర్వత్ర ప్రకాశయతి యా సా. అత్ర రేలా దీప్తా విత్యస్మాత్ కండ్వాదిత్వా ద్యక్. వ్యత్యయే నాత్మనే పదం చ. సా జిహ్వోఽర్థా జ్ఞో హువా పునః పునః సర్వాన్ పదార్థాన్ జుహోత్యాదత్తే ఽసావితీ.

౪. వివిధ కలాయంత్ర సమన్వితము, భూ జలాంతరిక్షములందు గమనమొనర్చుటకు హేతువు, త్రివిధ రథములందు జలాదుల ద్వారా చక్కగా ప్రయోగించబడినదియైన యగ్ని హితమొనగూర్చునది. సుఖతమమునై బహుకార్యసిద్ధి లభింపజేయునది యగుచున్నదని మానవులు గ్రహి చవలయును.

౫. ఇటుల సంక్రమక మొనది యేమిచేయునో ఉపదేశించబడుచున్నది.

౬. విద్వాంసులు అగ్నియందే పుతాదికమును వ్రేల్చుచున్నారో అయ్యది అంతరిక్షమునకు వెళ్లి, యచటనున్న జల సమూహమును శుద్ధ మొనర్చుచున్నది. ఆ శుద్ధ జలము సుగంధ్యాది గుణములచే సమస్త పదార్థములను అచ్చావనమొనర్చి వెంటనే సకల ప్రాణులను సుఖయుక్తముగ నొనర్చుచున్నది.

7. ఉక్త కర్మచే అహోరాత్రములు సుఖము చేకూరును.

7. ఇహమున మానవులు విద్యచే సుసకృతములైన అహోరాత్రములు సకల ప్రాణులకు సుఖహేతుకములు కాగలవని తెలిసికొనవలయును.

8. పరిశుద్ధమొనర్చు అప్రత్యక్షముగ నుండు విద్యుదగ్ని. ప్రత్యక్షముగ నుండు స్థూల రూపాగ్ని రెంటిని గుఱించి చెప్పబడుచున్నది.

8. ఒకటి విద్యుత్తు వేగాద్యనేక గుణములుగల అగ్నియైయున్నది. అటులనే ప్రసిద్ధాగ్నియు నుండుచున్నది. సకల పదార్థముల దర్శనమునకు హేతువులైన యీ రెండు చక్కగా వినియోగించబడినవై శిల్పాద్యనేక కార్యముల సిద్ధికి హేతువులగుచున్నవి. కావున మానవులీ రెంటినుండి వివిధోపకారములను పొందవలయును.

౪. మనుష్యై ర్బహుకలా సమన్వితో భూజలాంతరిక్ష గమన హేతురగ్ని రలాదినా సహ సంప్రయోజిత త్రివిధే రథే హితకారీ సుఖ తమో భూత్వా బహుకార్య సిద్ధిప్రాప్తకో భవతీతి బోధ్యమ్.

౫. విద్యుద్వి రగ్నో యద్ పుతాదికం ప్రక్షిప్యతే తదస్త రిక్షాన గతం భూత్వా తత్రస్త్వ జలసమూహస్య శోధకం జాయతే. తచ్చ సుగంధ్యాది గుణైః సర్వా న్పదార్థా నాచ్చాద్య సర్వాన్ ప్రాణినః సుఖ యుక్తాన్ సద్యః సంపాదయతీతి.

9. ఆ విషయములో త్రివిధ క్రియలను ప్రయోగించవలయును.

9. పఠన పాఠనములకు ప్రేరణనొసగు 'ఇడా', ఉపదేశజ్ఞాన ప్రకాశము నొసగు 'సరస్వతి', అన్ని విధముల పూజి. చతగినది ప్రశంసించతగినదియు కుతర్కముచే ఖండించ వీలుగానిదియు సర్వసమములు గలదియు నగు నీతి 'మహి' ఈ త్రివిధవాణులు సర్వదా స్వీకరించదగినవి. దీనివలన నిశ్చయముగ అవిద్యా నిర్మూలనము విద్యా ప్రకాశముజరుగును.

10. అచ్చట మఱల నేమేమి చేయవలయును?

10. శేషాలంకారమిందున్నది. అనంతానంద పృథుడగు నీశ్వరుడే మానవులకుపాస్యుడు. ఆటలనే సర్వపదార్థచ్ఛేదకము, రూపగుణము గలది, సర్వద్రవ్యప్రకాశము, అనుత్తమము, శిల్పవిద్యాసద్ది కద్వితీయ సాధనమునైన యీ భౌతికాన్ని యథావతుగ నుపయోగించతగినదని మానవులు భావించవలయును.

11. ఆ యన్ని దేనిచే పృథీప మె యీ కార్యమును సాధించును ?

11. పృథివీ జలమయములగు సర్వపదార్థములు యుక్తి చే సంప్రయక్తములై అన్నికి పృథీపకములై, రోగములను వినిగ్రహమొనర్చి, బుద్ధిబలముల నొసగుట వలన విజ్ఞానవృద్ధికి హేతువులునైన దివ్యగుణములను ప్రకాశింపజేయుచున్నవి.

12. ఈ క్రియాకాండమును మానవులెటులొనర్చ వలయును?

12. అష్టోపమాలంకార మిందున్నది. మానవులు విద్వాంసులు క్రియాశీలురునై చక్కని విచారముతో క్రియా సమూహజన్యమైన కర్మ కాండను ప్రతి గృహమందు నిత్యము నొనర్చుచు, అందు విద్వాంసుల నాహ్వానించి, స్వయముగ వారి దగ్గరకు వెళ్ళిగాని వారి విద్యా క్రియాలై పుణ్యములను గృహించవలయును. వీనిని సోమరులై వీరు ఎన్నటికి ఉపేక్షించవలదు. అని పరమేశ్వరు డుపదేశించుచున్నాడు.

అగ్నాద్ది దివ్యపదార్థములయొక్క ఉపకారము గృహించు విధాన మీ 13వ సూక్త మునందుండుటచే నిది 12వ సూక్తాశయముతో మేళవించుచున్నదని గృహించవలయును.

ఈ సూక్త మునకు కూడ సాయణాదులు, యారోపియులైన విలసనాదులు విపరీతార్థమొనర్చిరి.

ఋగ్వేద భావార్థ ప్రకాశిక

ప్రథమ మండలము

నాలుగవ అనువాదము

పదునాలుగవ సూక్తము

చతుర్థ సూక్తమునందు 12 ఋక్కులు గలవు.
దీనికి ఋషి కణ్వ మేధాతిథి. దేవతలు విశ్వదేవులు.
ఛందస్సు గాయత్రీ. స్వరము షడ్జము.

♦♦♦♦♦

౧. అనేక పదార్థములతో సంయోగమొనర్చు నీశ్వర భౌతిక
గుణులు ఉపదేశించబడుచున్నవి.

౧. శ్లేషాలంకారమిందున్నది. మానవులకు వ్యావహారిక పారమార్థిక సుఖవాంఛ జనించవలయును. ఎవరు వాయు జల పృథివులతో కూడిన యంత్రములందు, యానములందు అగ్నిని చక్కగ సంలగ్నమొనర్చి యుత్తమ క్రియలను సాధించుదురో, ఈశ్వరాజ్ఞాపాలన మొనరించుదురో వారే సకల విధముల ఆనందమును పొందగలరు.

౨. అగ్ని శబ్దముచే సుభయార్థము యపదేశించబడుచున్నది.

౨. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. ఈ సృష్టియందీశ్వర రచిత సకల పదార్థములను గాంచి యీ ధన్యవాదములు స్తుతి నివయములు పరమాత్మకే సంప్రాప్తమగున్నవని మానవులు ప్రవచించవలయును.

౩. సమస్త దేవతలలోనుండి కొందరు దేవతలు చెప్పబడిరి.

౩. ఈ మంత్రమునందు 'కణ్వాః, అహూషత, గృణంతి' శబ్దముల అనువృత్తి వచ్చినది. ఏ మానవులు ఈశ్వరచిత్తములైన ఇంద్రాది పదార్థముల గుణముల నెరిగినవారై వానిని క్రియయందు చక్కగ ప్రయోగించెదరో వారే సుఖులై సకల ప్రాణులను సుఖులుగ నొనర్చగలరు.

౪. ఇటుల సంప్రయుక్తములైన ఈ రెండు ఏ కార్యమును సాధించుచున్నవి ?

౪. మానవులందరి కీశ్వరుడుపదేశించుచున్నాడు. — నాచే సృజింపబడి ధరించబడి పూర్వమంత్రమునందు చెప్పబడిన విద్యుదాదులచే సకల పదార్థములేవి పోషించబడుచున్నవో వానినుండి ఎవరు వైద్యకశిల్పశాస్త్ర పద్ధతులచే ప్రకృష్టరసోత్పాదన మొనర్చి, శిల్పకార్యసిద్ధితోబాటు శ్రేష్ఠసేనను సంపాది చి రోగ వినాశనము విజయప్రాప్తి యొనర్చెదరో వారు నానావిధ సుఖములను భోగించెదరు.

౫. అగ్ని శబ్దముచే నీశ్వరుడని ఉపదేశించబడుచున్నది.

౫ సకల సృష్టి నిర్మాతా; పరమేశ్వరా; నీవు సమస్త ప్రాణికోటి సుఖమునకై సకల పదార్థములను సృజించి ధరించితివి కనుక మేమందరము నినే స్తుతించుచు, సర్వుల రక్షణ వాంఛించుచు, శిక్షచేతను సకల మానవులను విభూషింపజేయుచు (నుతమ క్రియలొనర్చుటకై) నిత్యము ప్రయత్నించు చుండెదము.

౬. ఈశ్వరరచిత విద్యుదాదులెట్టి గుణములు కలవి ?

౬. మేఘాదులు జలమును అంతరిక్షమునకు చేర్చుచు, (వర్షము ద్వారా) రప్పించుచున్నవి. తంతి ద్వారా నడుపబడిన విద్యుత్తు వార్తను

అష్టకము, ఆధ్యాయము. వర్గము, మంత్రము అని ఒక విధముగను; మండలము, అనువాకము, సూక్తము, మంత్రము అని ఇంకొక విధముగను ఋగ్వేద మంత్రములు లెక్కపెట్టబడినవి. — అనువాదకుడు.

మనోవేగ సదృశముగ దేశాంతరమునకు చేర్చుచున్నది. అటులే పదిల పదార్థములను సుఖములను లభింపజేయునవి ఈ పదార్థములే యని ఈశ్వరుని నిర్దేశమై యున్నది.

—: ఇరువది యారవ వర్ణము సమాప్తము:—

౭. అగ్ని శబ్దముచే వీశ్వర భౌతికాగుణపదేశించ బడుచున్నది.

౮. శ్లేషాలంకార మిందున్నది. మానవు వీశ్వరాధిపతీతము.

చక్కగ అగ్నిప్రయోగ మొనర్చియు రససారాదులను సిద్ధిమొనర్చి. ఉపకారమునందుపయోగించి గృహస్థాశ్రమములో సకల కార్యములను సాధింపవలయును.

౯. ఉత్త పదార్థము లెటులున్నవో ఉపదేశించబడుచున్నవి.

౧౦. ఈ జగత్తునందు సమస్త పదార్థములందు మానవులు ద్వివిధ కర్మల నాచరించవలయును. ఒకటి గుణజ్ఞానము. రెండు వానినుండి కార్య సిద్ధి పొందుట, విద్యుదాదులు సకల మూర్త ద్రవ్యములనుండి రసమును సంగ్రహించియే విడచుచున్నవి. కావున వాని కుద్దికై సుగంధ్యాది పదార్థములను నిత్యము హోమమొనర్చవలయును. ఏలయనిన సకల ప్రాణులకు సుఖమును సాధించునవి కావలయును.

౧౧. ఎట్టి మానవులా గుణములను గ్రహించు యోగ్యులు కాగలరు ?

౧౨. శ్లేషాలంకార మీ మంత్రమందున్నది. ఈశ్వరుడీ పదార్థముల నుత్పన్నమొనర్చినచో ఏ మానవుడు ఉపకారము పొందుటకు సమర్థుడు కాజాలడు. మానవులు నిద్రలోపడి నిద్రించుచున్నచో ఏ విధమైన భోగ్య ద్రవ్యములను అనుభవింపజాలరు. కాని వారు జాగరణము పొందిన తర్వాత భోగించుటకు సమర్థులు కాగలరు. కనుకనే “ఉషర్బధ” యను శబ్దమీ మంత్రముందు ప్రయోగించబడినది. (లోకములోని) ఈ సకల పదార్థములనుండి క్రియాసిద్ధిని ధీమంతులైనవారే సాధించ సమర్థులు కాగలరు. ఇతరులు కాజాలరు.

౧౦. దేనితోపాటు ఈ విద్యుదగ్ని క్రియలను సాధించునదగును ?

౧౦. ఈ విద్యుద్రూపాగ్ని బ్రహ్మాండస్థవాయువుతోను. శరీరస్థిత ప్రాణములతోను కలిసియుండి సకలపదార్థములనుండి రసమును గ్రహించి వెడల గ్రక్కుచున్నది.

౧౧. అగ్ని శబ్దముచే నీశ్వరుడుపదేశించ బడుచున్నాడు.

౧౧. ఏ యీశ్వరుడు సకల మానవుల (శరీరాదులను) సృజించి ధరించియున్నాడో, దేనివలన జ్ఞానకర్మోపాసనా కాండములందు పూజ్య తముడై విలసిల్లుచున్నాడో, అతడే యీ జగద్రూప యజ్ఞమును సృజించి మనలను సుఖింపజేయుచున్నాడు.

౧౨. ఛాతికాగ్ని గుణములు వర్ణించబడుచున్నవి.

౧౨. విద్వాంసులు యంత్రములందు, విమానాదియానములందు అగ్నియిది పదార్థములను మేళవింపజేసి, వానిచే మానవుల సుఖమునకై ఈ లోకమునందు దివ్యపదార్థములను వెల్లడి జేయవలయును.

సర్వదేశతల గుణముల ప్రకటన, వాని క్రియలను బహిర్గతము లొనర్చుటచే నీ 14వ సూక్తము యొక్క సంగతి 13వ సూక్తార్థముతో కలియుచున్నదని గ్రహించవలయును.

సాయజ్ఞాది విద్వాంసులు, విల్పనాది యూరోపు నివాసు లీ సూక్త మునకు విరుద్ధ విపరీతార్థమొనర్చిరి.

—:పదునాలుగవ సూక్తము—

ఇరువది యేడవ పర్వము సమాప్తము:—

15వ సూర్త మునకు ఋషి కల్పవృక్షాదితి. 12 గాయత్రీ మంత్రములు గలవు. స్వరము పద్మము. ఋతువులు, ఇంద్రుడు, మరుత్తులు. త్వష్ట, అగ్ని, ఇంద్రుడు, మిత్రావరుణులు, ద్రువిదోదుడు. అశ్వినలు. అగ్ని దేవతలు.

౧. ప్రతి ఋతువులో జరుగు రసోత్పత్తి గమనములు వర్ణించబడుచున్నవి.

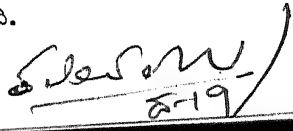
౧. ఈ సూర్యుడు సంవత్సరమున ఋతువులను పక్షములను, ఆహారాత్రములను, ముప్పది కళలగు ముహూర్తములను, ముప్పది కాష్ఠముల కళలను, 18 నిమేషములుగ కాష్ఠములను (కాల) విభజనగ చేసియున్నాడు. ఇది మనుస్మృతిలో లెక్కించబడిన కాలవిభాగ పద్ధతి. వానిచే సకలౌషధముల సారమును, సమస్త స్థానములనుండి జలములను ఆకర్షించుచున్నాడు. అవి కిరణముల ఆధారముచే సంతరింపబడుననుడుచున్నవి. వాయుధారమున గమనగమనము లొనర్చుచున్నవి.

౨. ఋతువులతోపాటు పవనము సకల పదార్థముల నాకర్షించి పవిత్రమొనరించుచున్నదని ఉపదేశించబడుచున్నది.

౩. ఋతువుల యనుక్రమము ననుసరించి వాయువునందును గుణములు యథాక్రమముగ నుత్పన్నములగును. (ఆ కారణముచే) వాయువులు సమస్త శ్రవరేణ్యుల చేష్టలకు హేతువులగుచున్నవి. అగ్ని యందు సుగంధ్యాది పదార్థములను హోమమొనర్చుటచే పవిత్రములై సమస్త ప్రాణులను సుఖయుక్తులుగ నొనర్చి యవియే దానాదానములకు హేతువులగుచున్నవి.

౪. ఋతువులతోపాటు విద్యుదగ్ని యేమి చేయుచున్నది ?

౫. ఈ విద్యుదగ్నిది మిక్కిలి సూక్ష్మవస్థ. అది సకల మూర్త ద్రవ్య సమూహవయవములలో చక్కగ వ్యాపించి వానిని ధరించుచున్నది. చేదించుచున్నది. కనుకనే ప్రత్యక్షగ్ని యుద్భవింపుచున్నది. అందులోనే విలయమొందుచున్నది.

29334/ 2-19

౪. అగ్నియు నృతుయోజక మగుచున్నది.

౪. ఈ యగ్ని దాహగుణము గలది. (తన) రూప ప్రకాశముచే క్రింద మీద మధ్యనున్న సకల పదార్థములను సుశోభితములుగా నొనర్చుచున్నది. హవనమునందును శిల్పవిద్యయందును సంయోగమొనరించబడి దివ్య సుఖములను ప్రకటించుచున్నది.

౫. ఋతువులతోపాటు వాయువు ఏమేమి చేయుచున్నది ?

౫. జగత్ప్రస్థయైన యీశ్వరు డే యే వాయ్వాది పదార్థములం దేయే గుణ నియమములను స్థాపించెనో వానిని తెలిసికొని కార్యములను సాధించవలయును. ఆ కార్యసిద్ధివలన (లభించిన సంపత్తి చేత) సర్వర్తువు లందు సకల ప్రాణుల కనుకూలముగ హితము సమకూర్చవలయును. యుక్తిపూర్వకముగ సేవించబడిన పదార్థములు మిత్రతుల్యముగను, తద్విపరీతముగ సేవిత పదార్థములు శత్రుసమానముగ నగునని మానవులు గ్రహించవలయును.

౬. వాయు విశేషములైన ప్రాణోదానములు ఋతువులతో చేయునదేమిటో వివరించబడుచున్నది.

౬. బాహ్యగతి గలది సర్వమిత్రమునైనది ప్రాణము, (శరీరము లోనిది) అభ్యంతరగతి గలది బలసాధకమునైనదియు పరుణము ఉదా నము. ఈరెంటి వలననే ప్రాణులు సర్వజగత్తును యజ్ఞమును బలమును చతుర్వ్యోగము (ప్రాణాయామము) చే ధారణమొనర్చి వ్యాప్తములగు చున్నవి. వీనివలన సకల వ్యవహారములు సిద్ధించుచున్నవి

—: ఇరువది యెనిమిదవ వర్గము సమాప్తము :—

౭. ఈశ్వరుని యొక్కయు, భౌతికాగ్నియొక్కయు గుణములు వర్ణించబడుచున్నవి.

౭. శ్లేషాలంకారమిందున్నది. మానవులందరు కర్మోపాసనా జ్ఞాన కాండలచే సాధించదగిన యజ్ఞములందు పరాత్పరుడు పూజనీయుడు.

హోమ శిల్పాదుల యజ్ఞములందు భౌతికాగ్ని చక్కగ సంయుక్తమైనరచితగినదియై యున్నది.

౮. అతడే నిఖిల పదార్థముల ప్రదాతయని చెప్పబడుచున్నది.

౯. పరమేశ్వరుడీ లోకములో ప్రాణులకే పదార్థములనిచ్చి యున్నాడో ఉపకారములందు వినియోగించబడు ప్రత్యక్ష ప్రత్యక్షములైన వస్తుజాతమేది యున్నదో యవి విద్వాంసుని సంగమము పలననే సుఖప్రదములగుచున్నవి.

౧౦. యజ్ఞకులు ఋతువునందొనర్చతగిన కార్యములు చెప్పబడుచున్నవి.

౧౧. ఈ మంత్రమందు వాచక అప్రోపమాలంకారమున్నది. మానవులు సత్కర్మలనే యనుకరణ మొనర్చవలయును. దుష్టకార్యములను కాదు, ఋతువులన్నిటియందు యథాయోగ్య కర్మలాచరించవలయును. ఏ ఋతువునందే దేశము ఉండుటకు, వెళ్లుటకు, యోగ్యమో అటు వసించవలయును, వెళ్ళవలయును. అదేశానుసారముగ భోజనాచ్ఛాదన విహారము లొనర్చవలయును. ఇత్యాది వ్యవహారములచే నిరంతరము సుఖమును సేవించవలయును.

౧౨. వ్రతి ఋతువునందీశ్వరుని ధ్యానమొనర్చవలయును.

౧౩. పరమేశ్వరుడు స్థూల సూక్ష్మ కారణాఖ్య జగత్తుకంటె భిన్నుడై చతుర్థాంగ విలసిల్లుచున్నాడు. అతడు సర్వాభివ్యాపి, సర్వాంతర్యామి, సర్వాధారుడు మానవులకందటికి పూజనీయుడు. అతనిని త్యజించి యే యితర పదార్థమును ఈశ్వరభావముతో నుపాసించజనదు. ఇతనికంటె భిన్నుడెవడు కర్మానుసారముగ జీవములకు ఫలప్రదాత లేడు.

౧౪. ఋతుసంయోగముచే సూర్యచంద్రుల గుణములుపడేశివబడుచున్నవి.

౧౫. ఈశ్వరుడుపడేశించుచున్నాడు. ఈశ్వరుడైన నాచే సూర్యచంద్రులవలెనే యే రెండురెండు పదార్థములు సంయుక్తములొనర్చ

బిడియున్నవో మానవులారా! అయ్యవి సకలర్తు వుండు మీకు సుఖమును వ్యవహారసిద్ధియు జేకూర్చుచున్నవి. ఈ విషయమందఱు గ్రహించెదరు గాక !

౧౨. మఱల భౌతికాగ్ని గుణము లుపదేశింపబడుచున్నవి.

౧౨. సమస్త వ్యవహార కార్యములందు ప్రతి ఋతువులో విద్య చేత చక్కగ సంప్రయోజితమైన యే యగ్నియున్నదో యది మనుష్యాది ప్రాణుల కొఱకు దివ్యసుఖములను సమకూర్చుచున్నది.

సమస్త దేవుల కనుయోగ్యతను యథాక్రమముగ ప్రతిపాదించుటచే పదునై దవ అధ్యాయముయొక్క అర్థమునకు పదునాల్గవ అధ్యాయార్థముతో సంగతమగుచున్నది.

ఈ సూక్తముకూడ సాయణాద్యాచార్యుల చేతను, విలసనాదుల చేతను విపరీతముగ వ్యాఖ్యానమొనర్చబడినది.

—:పదనై దవ సూక్తము—ఇరువది తొమ్మిదవ వర్గము సమాప్తము: —

౧౬ వ సూక్తము

పదహారవ సూక్తములో తొమ్మిది ఋక్కులున్నవి.

వీనికి కాణ్వమేధాతిథి ఋషి. దేవత ఇంద్రుడు.

గాయత్రీ ఛందస్సులు. షడ్జస్వరము.

౧ సూర్యుని గుణములు వర్ణించబడుచున్నవి.

౧. సూర్యుని దీప్తులు సకల రసములను హరించునవి, అన్నిటిని ప్రకాశింప జేయునవి, వర్షము కురుపించునవియునై యున్నవి. అవి మానవులచే యథాయోగ్యమైన అనుకూలముగ సేవించబడినవియై ఉత్తమోత్తమ సుఖములను లభింపజేయు చున్నవి.

౨. మఱల సూర్యలోక గుణములే వర్ణించబడు చున్నవి.

౨. ఈ లోకము లో లేయుంటున్నవారు, శుద్ధ కృష్ణ పక్షములు. ఏదో జోతరాయణములు హరిహరము మొనరున్నవి అని అనుకుంటున్నవి. సూర్యుడు నానిచే సర్వానంద రూప వ్యవహారములను నిర్వహిస్తున్నాడు.

౩. ఇంద్ర శబ్దముచే మూడర్థములను బోధి చుచున్నాడు.

౩. మానవులు ప్రతిదినము పరమేశ్వరుని ఉపాసించ వలయును.

అతని యజ్ఞయందు ప్రవర్తించ వలయును. ప్రతి యజ్ఞమునందు విద్యుద్దగ్నిని సంయోగ పఠన వలయును. ప్రాణవాయు విద్యుచ్ఛేదములను భోగమొనర్చవలయును.

౪. ఇంద్ర శబ్దముచే వాయువు గుణములు చెప్పబడుచున్నవి.

౪. శిల్పాది వ్యవహారము లందుపయోగములైన పదార్థము లేవి యున్నవో యవి అగ్ని విద్యుత్ సూర్యుల వలననే ప్రకాశితము లగు చున్నవి హరియు గమనాగమనము లొనర్చు చున్నవి.

౫. పునరింద్ర గుణము లుపదేశించ బడుచున్నవి.

౫. ఉపమాలంకార మిందున్నది. అత్యంత విపాసువులైన పక్షి మృగాదులెటుల వేగముగ పరుగు దీసి ఉదకాశయమును పొందింజలమును పాన మొనర్చునో యటులనే ఈ ఇంద్రుడు సూర్యలోకము వేగవంతము లగు కిరణములచే నోషధ్యాదులను పొంది వాని రసమును పానమొనర్చు చున్నది. (కనుక) మానవులీ విద్యావృద్ధితె యథావత్తుగ దాని నుపయోగించ వలయును.

—:ముప్పదియవ పరము సమాపము:—

౬. వాయువెందుకు, ఎందులోనుండి ఏ రసమును త్రాగుచున్నది?

౬. ఈశ్వరుడీ లోకములో ప్రాణుల యొక్క బలాదుల వృద్ధితె యెన్ని మూర్త పదార్థములను స్వజించెనో, సూర్యుని ద్వారా చేదించ బడిన వానిని వాయువు స్వసమీపస్థములుగ నొనర్చి ధారణ మొనర్చు చున్నది. దాని సంయోగముచే ప్రాణులు అప్రాణులు సమస్తము బల (పరాక్రమము)ను పొందుచున్నవి.

౭. వాయువేటి గుణము గలదో వివరించబడుచున్నది

౮. మానవులచే శోధించబడి ఉత్కృష్ట గుణములు గల యీ వాయువు అతిశయ సుఖమును సమకూర్చునది యగుచున్నది.

౯. మఱల దాని గుణములే ఉపదేశించ బడుచున్నవి.

౧౦. వాయువు ఆకాశమున గమనాగమనము లొనర్చి జగత్తంతయు వ్యాపించే వేగవంతము, మేఘహంతక ము (మేఘమును వర్షింపజేయునది) నై సకల ప్రాణులకు సుఖము చేకూర్చుచున్నది. ఇది లేకుండ ఎవరును ఏ వ్యవహారమును సాధించుటకు సమర్థులు కాజాలరు.

౧౧. ఇంద్ర శబ్దముచే నీశ్వర గుణము లుపదేశించబడినవి.

౧౨. పురుషార్థులు, ధార్మికులు నగు మానవుల సకల కామనలను వారి వారి కర్మల ననుసరించి పూర్తి చేయు సామర్థ్యము పరమాత్మునకు కలదు. సృష్టియందు సర్వోత్తమ పదార్థములను సృజించి ఎవడు ధారిణ మొనర్చి నలల ప్రాణులను సుఖింప జేయుచున్నాడో యతడు సర్వులకు విత్త ముపాసనీయుడు. ఇతరుడు కాదు

ఋతువుల సంపాదకములగు సూర్యవాయువులు యథాయోగ్యముగ ప్రతిపాదించ బడుటచేత నీ పదునాఠవ సూక్తార్థము పంచదశ సూక్తార్థముతో సంగతమగుచున్నది.

ఈ సూక్తమునకు కూడ సాయణాచార్యుడు, యారోపియనులైన విలసన మొదలైనవారు వ్యతిరేకముగ భాష్యమొనరించిరి.

—:పదునా య సూక్తము; ముప్పది యొకటవ వర్గము సమాప్తము:—

౧౭వ సూక్తము

17వ సూక్తములో 9 ఋక్కులున్నవి

ఋషి కాణ్వో మేధాతిథి; ఇంద్రవరుణులు దేవతలు.

1, 3, 7, 9 గాయత్రి; 2. యవమధ్యా విరాడ్గాయత్రీ. 4. పాదవిచ్చ
ద్గాయత్రీ. 5. భురిగార్చీ గాయత్రీ. 6. విచ్చద్గాయత్రీ. 8. పిపీలికా మధ్యా
విచ్చద్గాయత్రీ చ ఛం :; షడ్జ స్వరము.

౧. ఇంద్రవరుణుల గుణములు చెప్పబడుచున్నవి

౧. ప్రకాశవంతములు, జగదుపకార ములు, స్వీ సుఖదములు.
సకల వ్యవహారములకు హేతువులు, చ వర్తి రాజ్యమువలె రక్షిములు
నగు సూర్యచంద్రులెటుల యున్నా అటులనే మనమునుండించవలయును.

౨. ఇంద్రవరుణులతో సంయుక్త మొనర్చబడిన అగ్ని జలముల
గుణము లుపదేశించబడుచున్నవి.

౩. పూర్వ మంత్రమునుండి 'అవృణే' అను క్రియాపదమిందు
అనువర్తించ బడినది. ఎప్పుడు విద్వాంసులచే యుక్తిపూర్వకముగ కలా
యంత్రములందు అగ్ని జలములు సంయోగ మొనర్చబడి ప్రేరేపించబడు
చున్నవో అప్పుడవి శీఘ్ర గమనములకు కారకములు. అచ్చటనున్న మను
ష్యాది ప్రాణులను, పదార్థభారములను భారణ మొనర్చుటకు హేతువులు.
సుఖదాయకములు నగుచున్నవి.

౩. ఇటుల సాధించబడిన యీ జంట దేవికి హేతువగును ?

౩. అగ్ని జలముల గుణముల నెఱిగి యయందు సం పయోగించ
బడిన యే రెండు బహుసుఖములను లభి పజేయుచున్నవో మూలపు
వానిని కార్యములందు చక్కగా ప్రయోగించవలయును.

౪. ఉక్త కార్యము నొనరించుటచే నేమి యగును ?

౪. అవిద్యను దరిద్రమును సమూలముగ నాశనమొనర్చుటకై

మానవులు సర్వదా ప్రమాదాలస్యములను త్యజించి, మంచి పనులను చేపట్టవలయును. విద్వాంసులతో విత్యము సమాగమమొనర్చు చుండవలయును.

౫. ఇంద్రవరణులెట్టివారో చెప్పబడుచున్నారు.

౫. పూర్వ మంత్రమునుండి యిది 'హి' శబ్దపు అనువృత్తి జరిగినది. పృథివ్యాదులు అన్నాదులు, దాన సాధన విమిత్తములగు పదార్థములెన్నియున్నవో వానియన్నిటిలో అగ్ని విద్యుత్సూర్యులు ముఖ్యములు. వీనిమధ్య జలవాయు చంద్రులేవి యున్నవో వాని గుణములతోబాటు వాని స్తుతి యొనర్చవలయును. వానివి గుఱించి ఉపదేశ మొనర్చవలయును. ఏలయునో, తమ తమ గుణములతో బాటు అవి ప్రళంసనీయములు, తెలుసుకోదగినవియునై యున్నవి. వాని నెఱిగి క్రియా కౌశల్యమునందు వినియోగింపబడుచో (నవి) క్రియాసంసిద్ధికి హేతువులు కాగలవు.

—: ముప్పది టెండవ వర్గము సమాప్తము :—

౬. ఆ రెంటిచే మానవు లేమేమి చేయవలయును ?

౬. మానవులు అగ్నివైది పదార్థముల సుపయోగించి సంపూర్ణ ధనములను సంపాదించి, (వానిని) రక్షించి, వృద్ధిజేసి వానిని యథా యోగ్య ముగ వ్యయమొనర్చి (విద్యా) రాజ్యవృద్ధుల నొనర్చి సర్వహితమొనర్చవలయును.

౭. ఎటువంటి ధనమునకై ఉపాయమొనర్చవలయును ?

౭. ఏ మానవులు బాగుగ సాధించబడిన మిత్రావరుణులను కార్యములందు సగయుక్తపఱచుదురో వారు వివిధ ధనములను విజయములను పొంది సుఖులై యితరులనుకూడ సుఖింపజేయుచున్నారు.

౮. పూర్వ మంత్రమునుండి 'హువే' అను పదము అనువృత్తి యొనరి. ఏ మానవులు శాస్త్ర సంస్కారములచేతను పురుషార్థము చేతను (శ్రేష్ఠత్యమును పొందిన) బుద్ధుల ద్వారా శిల్పాది సకల శ్రేష్ఠ వ్యవహారములందు మిత్రావరుణులను శ్రేష్ఠ విధితో సంయోగపఱచెదరో వారే ఈ లోకమున సుఖములను వీస్తరింపజేయుదురు.

౯. ఈ రెంటియొక్క (ఇంద్రుని పరమని) యథాయోగ్య గుణములను స్తుతించవలయును.

౯. ఏ వదార్థమున తెట్టి గుణములు కలవో వానిని సువిచారముచే తెలిసికొని మానవులు నిరంతరము ఉపకారమును గ్రహించవలయునని పరమాత్ముని యుపదేశము.

పూర్వపు 16 వ సూక్తములో వివరించబడిన మిత్రాపరమణుల ఆర్థములివట ప్రతిపాదించబడుటచే 17వ సూక్తమునకు 16వ సూక్తార్థమునకు సంగతి కలియుచున్నది.

ఈ సూక్తమునకు కూడ సాయణాచార్యాదులు. విలసనాది యూరోపీయులు విశరీతార్థములో వ్యాఖ్యానమొనర్చిరి.
—: 4వ అనువాదము, 17వ సూక్తము; 33వ వర్గము సమాప్తము :—

౧౮ వ సూక్తము

9 చక్కులుగల 18వ సూక్తము. కాణ్వమేధాతిథి ఋషి. 1. 2. 3 కి బ్రహ్మణస్పతి; 4 కి బృహస్పతిండ్ర శోములు; 5 కి బృహస్పతి ఓషిణులు; 6, 7, 8 కి సదనస్పతి; 9 కి సదనస్పతి నారాశంసులు దేవతలు 1. విరాడ్గాయత్రీ; 2 7, 6 గాయత్రీ; 3, 6, 8 పిపిలికా మధ్యానిచృద్గాయత్రీ; 4 నిచృద్గాయత్రీ; 5 పాదనిచృద్గాయత్రీ ఛందస్సులు. షడ్జ్వరము.

i యజమానుడెట్టి ఈశ్వర ప్రార్థన యొనరించవలయును ?

i వాచక అష్టోపమాలంకార మిందున్నది. ఎవడైనా విద్యాప్రకాశమునందు ప్రసిద్ధుడైన వాడే అధ్యాపకుడు (కాగలడు.) సకల శిల్ప విద్యా సంపాదకుడు కాగలడు. ఏలయన ఈశ్వరుడును ఇట్టి మానవునినే తన యనుగ్రహముతో ప్రేమించుచున్నాడు.

(ఇందలి “ఔశిజ్జకక్షీవంత” శబ్దములకు) సాయణుడు పురాణముల భ్రాంతిచేత ఒకదానికి నొకదానిని వర్ణించెను. (కక్షీవంతమ్ = యా: కక్షేసు కరాంగులి క్రియాసు భవా: శిల్పవిద్యా స్తా: ప్రశస్తా విద్యంతే

యస్య తమ్. 'ఓజ్ఞ ఇత్య' గులి నామసు పఠితమ్, నిఘా. 25. అత్య
జ్ఞ శబ్దాద్ భిన్నే భువిసి ఇతి యత్ అతః ప్రశ సాయాం మతుమ్.
కజ్ఞయోః సజ్ఞాయాం మతో సంప్రసారణం కర్తవ్యమ్. అ 8-1-37
అనేన వార్తి కేసే సంప్రసారణమ్. ఆ సందీపద... అ 8-2-12 ఇతి
నిపాతనా న్యకారస్య వకారాదేశః ఔశిజః = య ఉశిజి ప్రకాశే జాతః
స ఉశిక్ తస్య విద్యావతః పుత్ర ఇవ. (మహర్షి దయానంద భాష్యమ్.)

2. మరల అతడెట్టివాడో ఉపదేశించుచున్నాడు

2. ఏ మానవులు సత్యభాషణాది లక్షణములుగల ఈశ్వరాజ్ఞను
అనుష్ఠించెదరో వారు అవిద్యాది రోగఃపీతులు. శరీరాత్మ బలములు గల
వారై చక్రవర్తి రాజ్యాది ధనములను, సర్వరోగహరణములు నగు నౌష
ధములను పొందుచున్నారు.

3. ఈశ్వర పారన ఉపదేశించబడున్నది.

3. ఏ మానవుడు ధూర్త మానవునితో నెన్నిటికి సాంగత్య
మొనర్చగూడదు. అన్యాయముగ నెవనిని హింసించగూడదు. మరేమనిన
అందఱు న్యాయముతో నందఱిని రక్షించవలయును.

4. ఇంద్రాదుల కృత్యములు పఠించబడుచున్నవి.

4. ఎవరు వాయు విద్యుత్పూర్వసోమోషధములను సంగ్రహపణివి
కార్యములను సాధించుచున్నారో వారు సుఖములను పోగొట్టుకొనినవారు
కాజాలరు.

౫. వారు రక్షకులెఱులగుదురు ?

6. ఏ మానవులు అధర్మమునుండి దూరముగ నుండి స్వక్రియ
సుఖవృద్ధిని అభిలషించుచున్నారో వారు పరమేశ్వరుని యుపాసించి
సోమున్ని, ఇందుగ్నిని, దక్షిణను యుక్తి పూర్వకముగ నేవించగలరు.

—: ముప్పది నాలుగవ వర్గము సమాప్తము :—

6. ఇంద్రశబ్దముచే పరమేశ్వరుని గుణములు చెప్పబడుచున్నవి.

6 ఏ మానవులు సర్వశక్తి మంతుడు, సర్వాధిష్ఠాత సర్వానం
దప్రదుడు నగు పరమేశ్వరుని ఉపాసించెదరో; ఎవరు సర్వోత్కృష్ట
గుణస్వభావములు గలవాడు, పరోపకారియునగు వానినే సభాపతిగ పొందు

దురో వారే సర్వశాస్త్ర దోషతో కూడిన దీని పొంది పురికొట్టబడినట్లు సులువై సుఖాలయ్యెదరు.

7. అతడే జగత్తంతటిని రచించుచున్నాడు.

7. వ్యాపకుడైన పరమాత్ముడు వ్యాప్యమైన సర్వజగత్తునకు సేటి నిత్య సంబంధము కలదు. అతడే సకల జగత్తును రచించి, దాని మొనర్చి, అందఱి బుద్ధులను కర్మలను ఎఱిగి నదిల ప్రాణులకు వాని వాని కర్మానుసారము సుఖదుఃఖాత్మకమైన ఫలముల నొనగడుస్తాడు. ఈశ్వరుడు లేకుండ స్వభావముచే సిద్ధించునది అనగా ఏ యజమాని లేనిదియు నగు లోకమేదియు నుండదు. ఏలయన జడపదార్థములు విజ్ఞానము కలిగియుండక పోవుటచే (నచేతనము లగుటచే) యథామోగ్య నియమము ననుసరించి ఉత్పత్తి జరుగుటకు అనర్హములు.

8. ఆ యజ్ఞ మెట్టిది ?

8. పరాత్పరుడు సకల సంసారమును రచించుచున్నాడు. కావున సమస్త పదార్థములు పరస్పరము కలయుకడే ఆభివృద్ధి జెందుచున్నవి. ఇవి క్రియామయమైన యజ్ఞమందు శిబ్బివిచ్ఛయందు చక్కగా ప్రయుక్తములై గొప్ప గొప్ప సుఖములను కలిగించుచున్నవి.

9. మఱి అతడెట్టివాడో వివరించబడుచున్నది.

9. ఉపమాంకార మిందుగలదు. ఏ విధముగ మానవుడు విస్తృతమైయున్న సూర్యాదుల ప్రకాశమును చూచుచున్నాడో అటులే సర్వత్ర వ్యాప్తు జ్ఞానప్రకాశ స్వరూపుడునగు పరమేశ్వరుని నెఱిగి విస్తృత సుఖములు కలవాడగుచున్నాడు.

ఇది సప్తమ మంత్రమునుండి 'సదసస్పతి' శబ్దము అనువృత్తి యైనది.

మిత్రావరుణులతోపాటు అనుయోగిత్యమగు బృహస్పత్యాదుల యరములను ప్రతిపాదించుటచే పూర్వసప్తదశ సూక్తార్థముతో నీ 18వ సూక్తార్థమునకు సంబంధము కలదని గ్రహించవలయును.

ఈ సూక్తమునకు కూడ సాయజాబాధ్యాదులు, విలసనావి యూహో
పీయ విద్వాంసులు విరుద్ధ విహితార్థము లొనర్పిరి.

—: 18వ సూక్తము, 36వ పర్వము సమాప్తము : —

౧౯ వ సూక్తము

తొమ్మిది ఋక్కులుగల 19వ సూక్తమునకు కాణ్వపేధాతిథి ఋషి
అగ్ని మరుత్తులు దేవతలు. 1, 3—8 గాయత్రీ; 2 విచ్ఛద్గాయత్రీ. 9 పిపీ
లికా మధ్యానిచ్ఛద్గాయత్రీ; షడ్జస్వరము.

భౌతికాగ్ని గుణములు ఉపదేశించబడుచున్నవి.

1. ఏ భౌతికాగ్ని ప్రసిద్ధమగు సూర్యరూపముతోను విద్యుద్రూపము
తోను పవనములవలన ప్రదీప్తమగుచున్నదో అద్దానిని విద్వాంసులు ప్రశం
సనీయమైన బుద్ధిచేత ప్రతి క్రియయొక్క సిద్ధికొఱకు, అందఱి రక్షణ
కొరకును దాని గుణ జ్ఞానములతో సహా ఉపదేశించవలయును. ఇతరుల
వలన వినవలయును.

2. అగ్ని బలముచే నీశ్వర భౌతికాగ్నుల గుణములు వివరింప
బడుచున్నవి.

2. సర్వోత్తముడగు పరాత్పరుని మహిమలు కర్మలు అనంతము
లగుటచే నెవరును అతని యంతమును పొందజాలరు, గ్రహించజాలరు.
మఠేమనిన ఎవనికెంత విద్యాబుద్ధులుండనో అతడంతయే సమాధియొగ
యుక్తముచేతను ప్రాణాయామముచేతను అంతర్యామి రూపముతో స్థితుడై
యున్నవానిని, వేదములందును సృష్టిలోను (పంచ) భూత సంబంధమైన.
మరుత్తులకు సంబంధించిన స్వకీయమైన స్వరూప గుణముల నెంతవరకు
ప్రకాశింపబడియున్నవో అంతవరకే వాడు గ్రహించగలడుగాని అంత
కంటె నధికముగ గ్రహించజాలడు.

3. అగ్ని శబ్దముచే నీశ్వర భౌతికాగ్నుల గణములు వర్ణించబడుచున్నవి.

3. ఏ విద్వాంసులు అగ్నిద్వారా అర్చన ప్రకాశము లొనర్చబడి, పవనములచే చేష్ట యొనర్చబడినవియు సగు నేలోకములున్నవో వాని నన్నింటిని తెలిసికొని కార్యములందుపయోగించుట ఎరుగుదురో వారు సుఖవంతులయ్యెదరు.

4. మఱల నామరుత్తు లెట్టివో వివరించబడుచున్నవి.

4. బలమెంత యుండునో అది యంతయు వాయువిద్యుత్తుల సుండియే పుట్టుచున్నది. ఈ వాయువులు సకల లోకములను ధరించుచున్నవి. వీని సంయోగముచేతనే విద్యుత్సూర్యాదులు ప్రకాశించును. ధరించబడుచున్నవికూడ. కనుక వాయుగుణముల జానముచేతను, వానినుండి ఉపకారము గ్రహించుటచేతను అనేక విధముల కార్యములు సిద్ధించుచున్నవి.

5. ఆ వాయువు లెట్టివో ఉపదేశించబడుచున్నది.

5. యజ్ఞధూమముచే శోధించబడిన యే వాయువులున్నవో అవి సురాజ్యమునకు నిమిత్తకారిణులై రోగాది దోషములను నశింపజేయునవి యగుచున్నవి. ఆశుద్ధవాయువులు సుఖములను నశింపజేయును. కావున సకల మానవులు అగ్నిద్వారా వాయువును శోధించి సుఖములను చక్కగా సాధించవలయును.

—: ముప్పదియారవ వర్గము సమాప్తము. —

6. ఆ వాయువు లెట్టివి?

6. సకల లోకములు ఈశ్వరుని ప్రకాశము వలననే ప్రకాశితములై యున్నవి. కాని ఆతడు రచించిన సూర్య లోకము యొక్క దీప్తి చేత పృథివీ చంద్రాది లోకములు ప్రదీప్తము లగుచున్నవి. ఆ దివ్య గుణములచే నొప్పారు నీ యగ్నిని సకల కార్యములందు సంయోగపరచవలయును.

7. ఆ పవనము లే కార్యములకు హేతువు లగుచున్నవి?

7. వాయు సంయోగముచే వర్షము కురియును. జలము యొక్క కణములు, రేణువులు అనగా సకల పదార్థముల అత్యంత లఘు కణములు పృథ్వి నుండి అంతరిక్షమునకు పోవును, అటనుండి పృథ్వికి వచ్చును. వానితో పాటు లేక వాని నిమిత్తముచే విద్యుత్తు పుట్టుచున్నది. మరియు మేఘములలో దాగి ఉండుచున్నది.

8. ఇవియే ప్రకాశాదులను విస్తరింప జేయుచున్నవి.

8. ఈ వాయువుల ప్రాప్తి చేత సకల పదార్థములు వృద్ధి జెంది బలమునకు హేతువులగు చున్నవి. కావున మానవులు వాయ్వగుల యోగముచే అనేక కార్యనిర్దులను విభావన మొనర్చ వలయును.

9. మఱల వానిచే నేమి సాధించ వలయును?

9. విద్వాంసులారా! ఏ వాయ్వగ్నాన్నిది పదార్థముల ద్వారా సంపూర్ణ మైన క్రియామయమగు యజ్ఞము సాధించబడు చున్నదో వాని ద్వారానే సకల మానవులు సమస్త కార్యములు సాధించ వలయును.

18వ సూక్తములో చెప్పబడిన బృహస్పతి మొదలైన పదార్థము లతో పాటు ఈ 19వ సూక్తములో ప్రతిపాదించ బడిన అగ్ని వాయువుల విద్యకు ఏకత్వము కలుగుటచే నీ సూక్తము యొక్క సంగతియు గ్రహించ వలయును.

ఈ ఆధ్యాయములో అగ్నిని, దీనికి వాయ్వాదులకు సంబంధించిన విద్య నుపయోగించుటకు ప్రతిపాదించెను. పవనములకు సహకారిణి యగు నగ్నిని చివరకు ప్రకాశింప జేయుచు నీశ్వరుడు ఆధ్యాయ సమాప్తిని సూచించెను.

ఈ సూక్తమునకు కూడ సాయణా చార్యాదులు, విలసనాది యూర పీయ విద్వాంసులు వివరీతార్థ మొనర్చిరి.

ప్రథమాష్టకములో ప్రథమాధ్యాయము. 19వ సూక్తము 37వ వరము సమాప్తము.

ఇతి శ్రీమత్పరి వ్రాజకాచార్యేణ యానంద సరస్వతీ స్వామినా
 విరచితే సంస్కృతార్య భాషాభ్యాం విభాషితేను ప్రమాణ యుక్తే వేద
 భాష్యే ప్రథమాష్టకే ప్రథమాధ్యాయ ఏకోనవంశం సూక్తం నవవంశో
 వరశ్చ సమాప్తః.

—*—

—: ౨౦వ సూక్తము :—

8 ఋక్కులు గల 20వ సూక్తమునకు కాణ్వ మేధాతిథి ఋషి.
 ఋభువులు దేవతలు. 1,2,6,7 గాయత్రి. 3 విరాడ్గాయత్రి. 4 నిచ్ఛద్గా
 యత్రి. 5,8 షిషీలికా మధ్యా నిచ్ఛద్గాయత్రి చందస్సులు. షడ్జ స్వరము.

1. ఋభువు యొక్క స్తుతి చెప్పబడుచున్నది.

1. ఇందు పునరన్య విధాన మున్నది వి గ్రహించ వలయును.
 మానవులు లెట్టి కర్మ లొనర్చెదరో అట్టి జన్మలను భోగములను పొందుదురు.

2. ఋభువు లెట్టివారు?

2. ఏ విద్వాంసులు పదార్థముల సంయోగ విభాగములచే భారణా
 ర్షణ వేగాది గుణముల నెఱిగి యంత్రయష్టి బ్రామణాది క్రియాకలాపముతో
 శిల్ప వ్యవహారాది యజ్ఞములను నిష్పాదన మొనరించుదురో వారే పర
 మేశ్వర్యమును పొందెదరు.

3. ఆ విద్వాంసులు దేనిచే నేమి సాధించవలయును?

4. ఏ మానవులు (అంగ ఉపాంగ) ఉపవేదములతో సహా వేద
 ములను జదివి, వానివలన కలిగిన విజ్ఞానముచే అగ్న్యోది పదార్థముల

గుణముల నెరిగి రీతి యంత్ర యుక్తములగు యానములందు వానిని సంయోగ పఱచి విమానాదులను నిర్మించుదురో వారెన్నటికి దుఃఖ దారి ద్రవ్యములను పొందినే పొందరు.

4. ఆ విద్వాంసు లెట్టివారో మరల ఉపదేశించ బడుచున్నది.

4. ఎవరు అలస్యము (సోమరి తనము) ను త్యజించ వారు సత్య ప్రయులు, ఋజు స్వభావము గల వారలైనై యుందురో వారే అగ్ని వాయు జలాది పదార్థముల నుండి ఉపకారము పొందుటకు సమర్థులగు చున్నారు.

5. వీరు దేనిచే నేమి చేయుదురు?

5. ఏ విద్వాంసులు ఎప్పుడు వాయు విద్యుద్విద్యల ద్వారా సూర్య కిరణ (సదృశ) ముల (గు) తో అగ్నేయాస్త్రాదులను, (కరవాలాది) శస్త్రములను యానములను నిష్పన్న మొనర్చెదరో అప్పుడు వారు శత్రు వులను జయించి రాజులై సుఖులయ్యెదరు.

మొదటి వర్గము సమాప్తము.

6. ఉపర్యక్త కార్య మొనరించు సామర్థ్య మెవరికున్నది?

6. మానవులు క్రియా కౌశల్యము గల ఏ శిల్పి వద్దనో ఉండి ఆతని కృతి చాతుర్యమును అలవరచుకొనిన శిల్పి సాధ్య కార్యములను సుక రముగ సాధించ సమర్థులగుదురు.

7. సాధించ బడిన వీనిచే ఫలమేమి లభించును?

7. చతురాశ్రమములకు సంబంధించిన ఏ కర్మ చతుష్టయమున్నదో యజ్ఞానుష్ఠానాది యే మూడు కర్మలున్నవో వానిని మనోవాక్కాయము లతో నాచరించ వలయును. ఇటుల నివి సప్త కర్మ లగుచున్నవి. ఏ మానవులు వీని నాచరించెదరో వారి సాంగత్యమును ఉపదేశమును పొం దుట చేతను, విద్య చేతను, రత్న లాభము చేతను సుఖములు కలుగును.

కాని ఏకైక కర్మను చక్కగ సాధించి సమాప్త మొనర్చి రెండవ దాని నుపక్రమించ వలయును. ఈ క్రమముగ శాంతి పురషార్థముల ద్వారా సకల కర్మలను సేవించ వలయును.

8. వారీ కర్మ నొనర్చి దేనిని పొందుచున్నారో

8. మానవులు సుకృతులను, విద్వాంసుల సాంగత్యమును పూర్వోక్త యజ్ఞానుష్ఠానమును ఒనర్చి, వ్యవహార సుఖము మొదలు మోక్ష సుఖ పర్యంతము (సకల సుఖములను) పొందవలయును.

19వ సూక్తములో చెప్పబడిన పదార్థముల నుండి ఉపకారము పొందుటకు బుద్ధిమంతులే సమర్థులు. కావున ఈ 20వ సూక్తార్థము యొక్క సంగతి 19వ సూక్తముతో కలదని గ్రహించ వలయును.

సాయణా చార్యాదులు, విలసనాది యూరోపీయ విద్వాంసులీ సూక్త మునకు విపరీతార్థ మొనరించిరి.

ఇరువదియవ సూక్తము, రెండవ వర్గము సమాప్తము.

ఒక సవరణ:— 15 వ పుటలో నారవ మంత్ర భావార్థము ముద్రించబడలేదు. ఆయ్యది యిది:—

6. అనేక ద్వారములుగల యజ్ఞశాలలను విమానములను నిర్మించ వలయునని యుపదేశము.

6. మానవులనేక ద్వారములు గల గృహములను యజ్ఞశాలలను యానములను నిర్మించి యట నివసించి హవనమును, గమనాగమనముల నొనర్చవలయును.

-: సింహాపలోకసము :-

10 సూక్తముల 102 మంత్రములకు సంపూర్ణ భాష్యమును లోగడ ప్రకటించగా ఇప్పుడు తర్వాత పది సూక్తముల 100 మంత్రములకు భావార్థము మాత్రము ప్రకటించు చున్నాను.

ఇప్పటికి 202 మంత్రములు వెలువడినవి. సూక్తములు 20, వర్గములు 39, అనువాకములు 5 కాగా అధ్యాయము రెండవది ప్రారంభమైనది. ఋషి దేవతాదులు సూక్తముల ననుసరించి నిర్దేశించబడినవి. మధుచ్చందుడు అది ఋషి. అతని కొడుకు జేత రెండవవాడు, మేధాతిథి మూడవవాడు, కణ్వమేధాతిథి మఱియొకడు, కణ్వని సంతానమైన మేధాతిథి ఇంకొకడు, వీ రెప్పటివారో చెప్పలేము. కాని వీరు మంత్రార్థద్రష్టలేగాని మంత్రకర్తలు మాత్రము కారు.

ఇందు ఏకదేవత, జంటదేవతలు, మరుత్తలు, ఋధువులు మొదలైన బహువచన దేవతలు నున్నారు. ద్విపద ద్వంద్వము, బహుపద ద్వంద్వమునందును దేవతలు చెప్పబడి యున్నారు. వేద శబ్దములు, దేవతలు యోగికశబ్దములు. రూఢినామములుగావు. అగ్ని శబ్దము త్రివిధాగ్నులను సూర్య విద్యుద్బౌతికాగ్నులను తెలుపగలదు. ఇంద్రశబ్దమటులనే రాజునకు, ఐశ్వర్యవంతునకు, సూర్యునకు, విద్వాంసునకు, వ్యాయ వాచకము కాగలదు. ఆశ్వినీ శబ్దము ద్వివచనము. అది జంటగానున్న అధ్యావకోప దేశకులను, తల్లిదండ్రులను, అగ్ని వాయువులను, భార్య భర్తలను ఓషధి చికిత్సకుడు, శస్త్రచికిత్సకుడు, శారీరక రోగముల వైద్యుడు, మానసిక రోగముల వైద్యుడు మొదలైన జంటలను తెలియజేయును. సాయణాది ప్రాచీనులు, వారిని యనుసరించిన విల్సన్ మోక్షముల్లాది విదేశీయులు ఇంద్రమరుదాది శబ్దములకు రూఢి అర్థములనే యొనర్చి అనర్థ మొనర్చిరి. ఆయా శబ్దములకు వారొనర్చిన యర్థములను మహర్షి నిర్వచనములతో పోల్చి చూచినచో పాశకులే యథార్థమును గ్రహించ

గలరు. మహరి ప్రాచీన ప్రామాణికములగు నిరుక్త బ్రాహ్మణాది వేద వ్యాఖ్యా గ్రంథముల భావమును పునరుద్ఘాటించిరి. ఆయన యోగమహిమచే సత్యార్థమునే ప్రకటించ గలిగెను.

వేదములలో వ్యర్థుల ఇతిహాస మున్నదని నిరూపించదగు సాయ జాదుల భాష్యమును అవైదికమని భావించవలసి యుండును. ఒకపైపున వేదము ఈశ్వరీయజ్ఞానము నిత్యము అని స్వీకరించుచు షటియొకవైపున ఇంద్రాదుల వ్యక్తిగత చరిత్రలున్నవి, గంగా యమునాది నదుల వర్ణన యున్నదని భాష్యమొనరించుట స్వవచన వ్యాఘాతమే యగును. వీలయిన సృష్ట్యాదిలోనే మానవులకు ప్రసాదించబడిన ఈశ్వరీయజ్ఞానమందు తర్వాత ఎప్పుడో జనించిన వసిష్ఠ విశ్వామిత్రాణిగర్తయదు పురూరవేంద్ర బలాసుర రంభోర్వశ్యాదుల ప్రసంగ మెటనుండి రాగలదు ? ఈశ్వరుడు నిత్యుడు. అతని జ్ఞానము కూడ నిత్యమే. అందు వ్యర్థుల చరిత్రలుగాని నదీపత్తనముల నామములుగాని పేర్కొనబడుటకు అవకాశ మెక్కడిది ? వేదములలోని శబ్దములను గ్రహించి మానవులు పేరులు పెట్టుకొనిరని చరిత్ర చెప్పుచున్నది, నేడును వ్యవహారము అటులనే జరుగుచున్నది. వారివారిధర్మ పుస్తకములందును ఇతిహాసములందును వాదబడినశబ్దములలో నచ్చినశబ్దములను గ్రహించి పేరుపెట్టుకొనుటలేదా ? సాయజాదులీ సూక్ష్మ విషయమును పాటించజాలక పోయిరి.

ఇంద్రుడన దేవతల రాజు, స్వర్గాదిపతి యనియు, తపస్సు యజ్ఞము చేసికొను వారలకు విష్ణుము కలిగించు చుప్పనాతియనియు, అహల్యా జారుడై వంటినిండా యోనులనే సంపాదించుకొన్న శ్రీలోకదనియు, జరామరణములు లేకుండ నిత్యము సురాపాన మొనరించుచు రంభాద్యుత్తమ సుందర సుదతీ మణులతో కన్నైనా మూయకుండ, మంచము దిగి నేలమీద కాలైనా మోపకుండ రమించుచునేయుండు దేవతలకు రాజు అనియు, రాక్షసులచే నదా భయభీతులై మర్త్యులను సహాయార్థ మర్థించు

వీరులకు అధిపతి యనియు భావించి వారల ప్రసంగములను వేదములో చూపించుటకు సాహసించిన వారిని వేదభక్తులు, పరాత్పరుని పరిచారకులని ఎటుల భావించవలయును ?

ఒకప్పుడు సమాధిస్థులై ఒక్కొక్క మంత్రమునందలి విషయమును భగవంతుని ద్వారా అంతరాత్మయందు గ్రహించి సంఘమునందు ప్రచార మొనర్చి మంత్రద్రష్టలుగ ప్రసిద్ధికెక్కిన ఋషులెక్కడ ? ఏ యోగసిద్ధిలేకుండ భగవద్భక్తితో పనిలేకుండ మానవుల భాషకుచెందని వేదముల కర్థము వ్రాయుటకు యూరోపీయుల తెట్టి యాధారము ఎక్కడినుండి లభించవచ్చునని భావించాలి ? వారును వారికి పూర్వము సాయజ్ఞాదులచే రచించబడియున్న శబ్దారములను గ్రహించి అర్థము వ్రాయుటకే పూనుకొనిరి. ఇటుల కాననివాని మాతగొని కానని భంగియే యైనది గదా ?

ఇట్టి తరుణములో మహర్షి అవతరించాడు. ఆయన ప్రగాఢమైన ఈశ్వరభక్తిగలవాడు. పరంపరగా వచ్చుచున్న ఋషుల పరమజ్ఞానము పొందినవాడు, సమాధిసిద్ధ యోగిపుంగవుడనై దీర్ఘకాలమునుండి వేదార్థమొనరించుటలో, జరిగిన అపచారముల నన్నిటిని గ్రహించి ఆ పాపపంకిలము నంతటిని ప్రజ్వలన మొనర్చుటకు నడుముకట్టి ఆత్మార్పణ మొనర్చుటకు సంసిద్ధపడిన మహాపురుషుడు. అట్టి దివ్య దయానందుని దివ్యదృష్టిని గోచరింపజేయు వేదభాష్యమును చదువగోరని జిజ్ఞాసు పెవడుండును ? కాని ఆయన స్మారక చిహ్నమనియు, వేద ప్రచారమే ముఖ్యాశయముగ గలదనియు భావించబడు ఆర్య సమాజమునకు అధికారులై నవారికి ఏమాత్రము వేదములందు వేదజలను పాలించుటయందు శ్రద్ధాభక్తులు కానరాకున్నవి. వారు తమ యీ శూద్రత్వమున తెన్నుడు పరితపించెదరో కదా !

ఇట్టి స్థితిలో నే నెంతవరకు ఎదురీదగలుగుదునో, భగవంతుని యనుగ్రహ మెంతవరకు ఈ కార్యసిద్ధికై పొందగలనో, ఊహించకాల